

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 642/2023
22.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „XXL MARKETING“ доо Београд, чији је пуномоћник Радмила Степановић, адвокат у ..., против туженог „MERCATOR - S“ доо Нови Сад, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 2.589,61 динар, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1842/21 од 28.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1842/21 од 28.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1842/21 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 578/2020 од 19.01.2021. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 2.589,61 динар са затезном каматом почев од 25.05.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 81.850,00 динара са затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. Одбијен је захтев за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа, а до траженог износа од 97.516,72 динара са затезном каматом од извршења до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1842/21 од 28.09.2022. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

-2-

У одговору на ревизију тужилац је оспорио дозвољеност исте и основаност ревизијских навода, и предложио да Врховни суд одбаци ревизију као недозвољену.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Другостепеном пресудом правноснажно је усвојен тужбени захтев за исплату износа од 2.589,61 динар, који износ представља затезну камату обрачунату на дуг који је тужени платио у доцњи. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент указује на злоупотребу права од стране тужиоца, тврдњом да је тужилац поднео већи број тужби из истог чињеничног и правног основа, али наведено није од утицаја на одлучивање о ревизији као посебној, имајући у виду садржину цитиране одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужилац је тужбу (предлог за извршење) поднео дана 25.05.2018. године. Вредност предмета спора износи 2.589,61 динар.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

-3-

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић